

[Carlsen-Skiødt.]

nes at være foranlediget ved eller at staa i Forbindelse med Forsøg fra Udlejerens Side o. s. v., kan Retten underkende Opsigelsen, og saa er Lejeren sikret, som jeg nævnte før, hvis det drejer sig om Forretningslokaler, i 8 Aar, og hvis det drejer sig om andre Lokaler, i 4 Aar. Det er værd at overveje, om saadanne ganske ubestemte Udtryk bør blive staaende i disse Paragraffer, som jo skal være varige. Jeg kan ikke se andet, end at vi i nogen Grad maa lade Forholdet mellem Ejer og Lejer være et Kontraktforhold, og at vi ikke fra Lovgivningsmagtens Side bør gøre det saadan, at et Kontraktforhold mellem fuldvoksne Personer af en eller anden, jeg havde nær sagt tilfældig, Grund kan sættes ud af Kraft.

Baade i § 4 og i § 9 er en Bestemmelse, som ikke findes i den nugældende Lov, nemlig at Vedligeholdelse af det udlejede paahviler Udlejeren, og at Ejeren er pligtig at sørge for at holde ikke blot Lejlighederne, men ogsaa Ejendommen i ordentlig Stand. Det kan jo være en meget nyttig Bestemmelse, men jeg er nu ikke helt klar paa, hvor langt disse almindelige Ord rækker. Jeg kunde i alt Fald have ønsket, at der, naar der staar, at Ejeren skal aflevere Lejligheden i forsvarlig Stand til Lejeren, ogsaa havde staaet, at Lejeren igen skal aflevere Lejligheden i forsvarlig Stand. Der skulde dog gerne være nogenlunde lige Ret til begge Sider.

Jeg har gerne villet gøre disse Bemærkninger til enkelte af Lovforslagets Paragraffer. Der kunde i øvrigt være Anledning til at gaa ind paa en nærmere Drøftelse af det, der i § 7 nævnes som Opsigelsesgrunde, hvorved Ejers Ret jo i meget høj Grad begrænses, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa det i Øjeblikket.

Det forekommer mig, at en Udvidelse af den nugældende Boliglovgivnings almindelige Bestemmelser er overflødig, og Rigsdagen bør jo aldrig give sig af med at give overflødige Love; der er mange i Befolkningen, som mener, at vi allerede har for mange af dem. Ligesaa maa jeg mene, at den Rest, der er tilbage fra Krigstiden, nemlig en særlig Boliglovgivning for Københavns Vedkommende, ikke mere kan siges at være nødvendig. Det ærede Medlem Hr. Elgaard gjorde med Rette opmærksom paa, hvor mange Boliger der er opført i de senere Aar. Ogsaa det lave Tal paa husvilde, som blev opgivet ved sidste Flyttedag, er et Bevis for, at Forholdene er ved at trække

sig i Lave ogsaa paa dette Omraade, og det er kun glædeligt.

Naar Lovforslaget nu kommer i Udvalg, kan vi se nærmere paa Enkelthederne, men jeg kan ikke tilsige Ministeren Det konservative Partis Medvirken til en fortsat Lovgivning paa dette Omraade. Som jeg allerede har sagt, mener jeg, at der var Grund til at tage Aagerparagrafferne op til Revision. Jeg finder det unødvendigt at fortsætte Lovgivningen for Storkøbenhavns Vedkommende. Dette var mit Partis Stilling i 1931, og vi har i den mellemliggende Tid ikke fundet Grund til at skifte Standpunkt. Ud fra dette maa jeg altsaa sige, at vi ikke kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, saaledes som det foreligger.

Rager: Efter de modvillige Udtalelser, har man vel nok Lov at sige, som er fremsat af de ærede to sidste Talere, der har talt som Ordførere henholdsvis for Venstre og Det konservative Folkeparti, vil jeg gerne som en Modvægt herimod udtale min Tak til Indenrigsministeren for Fremsættelsen af dette Lovforslag, idet jeg paa den anden Side beklager, at jeg ikke har kunnet udtale denne Tak allerede for nogle Maaneder siden. Jeg har ved enhver Lejlighed i indeværende Rigsdagssamling gjort mig til Talsmand for, at vi fik taget Huslejelovgivningen op til Behandling. Den radikale Gruppe i Borgerrepræsentationen har taget Initiativet paa dette Omraade og fik her Tilslutning fra Socialdemokraterne; Det radikale Venstres Hoved- og Kredsbestyrelser i København har ogsaa peget paa Spørgsmaalet. Det kan derfor ikke overraske, at jeg udtaler min særlige Tilfredshed med, at Lovforslaget nu ligger paa Folketingets Bord, og jeg haaber, at det trods de Udtalelser, der er faldet, skal lykkes at faa denne Lov gennemført.

Man siger jo nu om denne Lov, at den for Øjeblikket ikke er paakrævet, og ved en af de Lejligheder, hvor jeg efterlyste Loven, bad den højtærede Indenrigsminister om at fremsætte Lovforslag, ytrede det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at et saadant Ønske vidnede om en svag Hjerne og et varmt Hjerte. Ja, der maa jo være mange svage Hjerner i saa Fald, naar man nu ser Lovforslaget fremkomme med Ministeriets Velsignelse bag sig, hilst, saa vidt jeg forstaar, med absolut Interesse og Glæde ude i Befolkningen.

Jeg udtaler ogsaa i høj Grad min Tilfredshed med, at Ministeren i sin Forelæggelsestale bebudede, at der vilde blive truffet Forberedelser til i det hele at søge